

MARCIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szombat

182. szám.

Pest, october 14. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Pest october 14.

Ma dél tájban a képviselők házában ülés volt. Kossuth Lajos beszédet tartott, mellyből egész állásunk miben léte kiderült.

Bécs a körülményekhez képest esendes, s mint sejteni előre lehetett, a nép nem tudta egy füst alatt elvégezni azt mit kellett volna.

Kezdik már a népet körül halozni, úgy hogy a bécsi nép a folytonos triumphatio közt egyszerre azon veheti magát észre, hogy minden vizsgálta jött az előbbi állapotra.

A reactio serget gyűjt, s békét és nyájasságot hazudik a népnek, csak hogy mozdulatai ne gátoltassanak, s erejét kényelmesen kifejtthesse. Ha pedig egyszer erősnek érzendi magát, nem tekintve becsület szót, levelezve minden szemérmert, rögtön megváltóztandja hangját.

Ez nyájias olvasó, nem pusztán hírlapírói phrasis.

Ott van a Jellachich féle példa.

Ott vannak a hazában elszort összeesküvés phoenomenonok.

Melly kevélyen viselték magokat azon emberek, midőn győzelmükben bizonyosoknak hitték magokat.

Ha ezen perczeket a bécsi nép s a magyar tábor vezére használni tudta volna! A reactio meg volt rémulve, futot merre szeme világa látott, egy erélyes előnyomulásra tömegben állott volna hozzánk az austriai németség, s a katonaság egy része, melly a többinek is utána hozhatta volna hozzánk csatlakozását.

A pillanat el van szalasztva, új bajok merülnek fel, s a legjobb esetben is hosszas harcznak nézhetünk elébe.

A reactio, mint műveiből látszik, a szabadság ellenében folytatni akarja a harcot.

Megmaradt még előbb követett terve mellett is, hogy tudni illik először Magyarországot hódítsák meg, s csak azután Bécsset. Azért kéméletek ők még most Bécsset.

Jellachich Auersperg vagy is inkább kinek a parancsnokságot átadta Schwarzenberg sergével Bécs alatt egyesült.

Az egyesült hadsereg alig ha nem sokkal előbb mint hinni lehet, ellenünk fog inditani.

Minden arra mutat, hogy nemzetünk sorsa az ország keleti részeiben fog eldöntetni.

Bécsben diplomatalnak, választmányoznak és deputatoskodnak. A hadseregek vezetői az ilyen állapotot szeretik legjobban, mert az alatt ők

gyűjtik az erőt, s ha győznek a protocollumokat a tűzbe vethetik.

Sergeink parancsot kaptak a határszéleken innen vonulni. Védő állapotba helyezük magunkat, s akkor biztosan mondhatjuk bár kinek is ellent állhatunk. Így kell tennünk, mert a bécsiektől még annyit sem nyerhettünk ki, hogy legalább Jellachich táborát a szabadság ellenségének mondják ki.

A bécsi octoberi nap, ránk nézve jó relaxatio volt. Az ügyeket ránk nézve tisztább s kényelmesebb kerékvágásban zökkentette. Erőnk sebesen szaporodik, s Kossuth mondása szerint száz bataillon kiállításai meg nem állunk.

De az egekért sietnünk kell, ne hogy baj érijen, s akkor sopankodjunk midőn már késő lesz; nehogy veszteségünk után azzal vigasztaljuk magunkat, hogy az ellenséget, ha el nem késünk, bizonyosan megverhettük volna!

Ne számítsunk senkire a világon, azonban ha jó közben valamely kedvező véletlen, azt fordítsuk hasznunkra.

Kormányunk erélyes s jobbat annál összeszerkezteni teljes lehetlen.

Legnagyobb nyereségünk az, hogy a kérdés e perczben diplomaticai világosságban van, senki azt jobbra balra nem csúrhethet, nem csavarhatja. Ebben pedig végtelenül több fekszik, mint sokan ne tán gondolják.

Megakarnak hódítani mi pedig nem engedjük magunkat meghódítani.

Ez világos, s ha a kérdés illy tisztán van feltevé, igen könnyen felelhetjük, mellyek azon eszközök, mellyel megvédelmezhetjük magunkat, s ellenkezőleg könnyen heláthatják azt is, minő eszközökkel birhatnak ellenünkben a tulsópártiak.

Saját eszközeinket mozgóvá kell tennünk. Az ellenfeleket pedig, mennyire tölünk telik, ellensúlyozhatjuk.

A kérdés világos felelete megadja nekünk azt, hogy minden előforduló körülményt megtudjunk magyarázni.

Pest october 14.

Az egész világ csak ujságot kér, ujságot akar hallani, a ki a vidékről vagy Bécsből jő rögtön körül fogatlik, s meg nem menekszik még azt mint el nem mondja a mit tud, s a mit nem tud.

— A legfőbb ujság az mit előbb is mondtunk. Az osztrák reactionarius sereg egyesült a fegyverszünetet megtörő harambasával.

Ez elég, s magában olly fontos, hogy mindén részletes ujság fecsegés csak haszontalanság mellette. Ehhez kell magunkat tartanunk.

Számra nézve ezen ellenség e perczben bőven számlálva nem több huszonöt ezernél.

E seregben magyar egy sincs.

A németek az olaszokkal csehekkel és lengyelekkel századonként vannak össze állítva. Nem merik őket külön bataillonokként tartani, mert félnek az elpártolástól.

A német és olasz katona több becsületességgel bir mint sem nagy kedve volna a nép ügye ellen harcolni.

A katonaság tegnap előtt kihuzódott Bécsnek külvárosaiából, s pedig olly sebesen, hogy előbbi helyet temérdek hadi szereket hagyott.

— Hiteles tudósításaink vannak, hogy Jellachich hadseregének azon része, mellyet magától, a határon innen hátra hagyott a mieinktől, tetemesen megverettetett. Számos foglyunk lett. Batthyáni lóról lecsván karját eltörte.

— Temesvár az ottani várparancsnoktól osztrómállapotba tétetett. Az utcán hat embernél többnek egy csoportban lenni nem szabad.

Gyönyörű szabadsággal biztatunk minket ellenfeleink.

Az igazi szabadság népgyűléseket szokott tartani.

— Arad városa lelkesen viseli magát. A város elhatározta magát, halomra engedni lövetetni inkább a virágzó várost, mint sem a várparancsnok schwarzgelb kivonatainak engedni.

A vidékbeli olaságban a legjobb szellem uralkodik. Az ujonczok kiállításai semmi akadályal nem találkozik.

— Petőfi Sándor honvéd kapitánynak van kinevezve.

— Tisztán osztrák-magyar háborúnak nézünk elébe. A fővezér aligha nem Görgei Arthur leendő.

Parndorf alatti tábor.

October 10.

Bruck mellett állunk, a határtól egy órányira az ellenség Austriában, s mi mint a fénybogarat fogni akaró gyermek búsulunk annak elvesztésén, mit biztosan markunkban tartani hittünk — a győzelemnek.

Kell, hogy jól számított contreminirozását a reactionnak, önkeblünk szülőtti is mozdítják előkülönbem nem lett volna illy csufos vége ezen ex-

peditionak, mellyhez annyi remények voltak csatolva.

Győr alól irtam közelebbi levelemet önhöz, és onnan 7-én indulánk el, s táborat azon estve ötveny alatt ütöttünk, hol az előtt két nappal a horvátok tanyáztak. Utukat is vandalismus kézzel fogható pleimutának. Az ut mentében kivagdalt fák, a tűzhelyek körül szétszórt lúd tollak, üresen heverő méh kasok, dicső maradványai a világhódító seregek, mellynek egyetlen érdeme, hogy irkáját gyorsabban elbirta hurcolni mintsem azt megtapinthatuk volna.

8-kán Óvárt szálltuk meg. Jellachich négy nappal előbb érkezett ide, s kiéhezett s kifáradt embereinek, a rémült város s környék népe által bőven összehordott eleség igen jól esvén, elhátározá 14 napig itt mulatni. Célja volt egybírni Bécsből sereget s munitiót a brucki vasuton, azon idő alatt kaphatni. 7-kén estve nagyon rossz kedve volt, s azt vagy Latour felmagasztalásának vagy seregünk gyors mozgásának híre okozhatá, a calculált 14 napot mindenesetre mi devalváltuk négyre, s az indulási parancsot nem is késelt kiadni, s másnap reggel megindulva a brucki uton, utócsapata d. u. 3 órakor hagyá el a várost. Huszáraink 6 óra tájban érkeztek oda, és így alig 3 órával később. Mi, kik a fő colonne avant-garde-ját képezzük, színté nem sokára beérkezénk, a kettős város, különösen Mosony, legnagyobb lelkesedéssel fogadott. Az ablakok ki valának világítva, a város népe közrefogva benünket, s éltette a szabadságot s Kossuthot.

A megérkezünkön öröm, a szabadulás érzetének könnye, melly aggok s gyöngé nők szemébe csillogott meghatottak bennünket. Hígyje el ön, soha sem tudom magamat olly boldognak, mint akkor, midőn érzém, hogy egyike vagyok azoknak, kiknek ezen élte s vagyona fölött pár órával előbb kétségbe esett nép nyugalmát, csendességét s megszabadulását köszöni, s lett volna ott a pártütőnek bár tizszerannyi számú serege, készen rohantunk volna közé, s elvérzettünk volna örömet, ha kiomlott vérünk pataka békét árasztott volna a vidék becsületes népére.

Mert a nép Jellachichot mindenütt ellenszenvvel fogadá. Mint mondják Győrben, Mosonyban is elmentállásra lett volna kész az elébe küldött deputációk s illuminációk a polgár mesternek s coterriájának voltak műveik. Egy nemzetőrtsízt Mosonyban lelkesedve fogta meg kezem s ezen szavakkal üdvözölt: „Uram ez disz öltönyt négy nap óta nem szabad volt viselnem, most ebben fogadom önöket s csak halál fogja rólam leszakasztani.“

Óvároni fogadottásunk nem volt olly meddő mint a Győri. Legjobb ellátás várakozott ránk, s csak tiszteink parancsa az egész éjet az utcán fegyverben tölteni állott ellent, hogy venégszeretetükertajunk magyarosan nem mutathaták meg.

Jellasics a Károly főherczeg örökösének mint eddigi földesurnak kasztélyában volt szállva, granítsárjai beszállásozva, mezítlábos népe pedig a város alá táborba voltak szállítva. Ellátásuk a megyének naponként 40 ezer frba került. Legjobb fejelem uralkodott egész seregében s rablási kísérletért három serezsánt agyonlövetett. Kivonulása a leggyorsabban történt, s elkinzott nép a

határig (4 mérföld) meg sem engedi sehoh állani. Kik nem bírtak menni, vagy leitták magokat, hátra hagyá. Így fogtunk be itt Parndorfon száz és egynehány horvátot, kik mint a legnyomorultabbul néznek ki.

Ekként vonult az egész rabló tábor honunkból, a nélkül, hogy velők csatát vívhattunk volna, Legközelebb Óvárnál állottunk hozzájuk, s itt a kecskeméti lovas vorpostok 5 horvátal kerültek össze, kik — mint beszélték — a város felgyújtása végett hagyattak hátra. Egy kecskeméti ifju önkéntes Sós László áldozatul esett, első lövésre maustott rogyott össze, de a gaznép meglakolt, mert mind az öt összekonzultatott.

Egész seregünk, még korán sincs itt összpontosítva. Legnagyobb része Moga fővezérrel együtt hátra van. A Miklós és Württemberg huszárokat, egy zászlóalj honvédet, borsodi nemzetőröket, s a mi kis zászlóaljunkat, a tűzereket Ivánka vezérli. Ö mellette Piller és Horváth őrnagyok. Most parancsot várunk Pestről, benyomuljunk-e Ausztriába, vagy pedig csak cordont vonjunk a Lajta mentében, támogatva a vidék nemzetörségétől. Jellasics netalán beütése ellen.

Ebből láthatja ön, hogy feladatunk szinte bevégeztnék tekinthető. Ha Austria maga nem kívánja, hadseregünk valószínűleg nem lépendi át a határokat, s akkor csapatostul hazafelé indulunk.

Sajnáljuk kimondhatlanul, hogy nyílt csatára nem került a dolog. Mi a nélkül lehető volt bátorságunk kimutatására megtettük. Mi képeztük az avantgarde-ot. Rendes katonák gyanánt végezzük a szolgálatot. Nappali fáradalmas gyaloglás után, az éji őrség nyugalomra időt nem enged. Midőn tegnap Parndorf alá érkezénk, egy csapat lovasságot láttunk a felénk nézőoldalon felállítva. Egy futár jött hozzánk s jelenté, hogy azok dragonyosok és granicsarok. Rögtön csatarendbe állottunk s Burian kapitány vezérlete alatt (mert a mieink ebédelni marad a másik faluba,) indultunk azoknak ellenébe, ekkor jött újabb futár, ki felvilágosított, hogy azon lovasok saját huszáraink. Mult éjjel a legveszedelmesebb Vorpostakat mi viseltük, pedig tisztjeink hanyagsága miatt csupán józan eszünkre vagyunk hagyatva, s gyakorlásunk teljesen elmulasztatott.

A huszárok dicsően viselik magukat. Tegnap heten közülök, hetven horvátot fogott el. Óvárnál egynek kis lábujját csizmája szelével együtt levágták. „Csak azt sajnálom, hogy új csizmámat fódadni kell“ mondá a derék vitéz és fájalmát szóba sem vette.

Betegünk ez ideig egy sincs. Zászlóartónk a még ifju vérü Petőfi, versent gyalogul velünk. A lelkes Nagy testvérek Pestről, négyen együtt állnak sorainkba. S mindnyájan egy lelkesedéstől vezéreltetve azzal vigasztaladjuk magunkat, hogy magunkat hazánkért áldozatul adni nem állott hatalmunkban.

A közöttünk lévő horvát katonák Jellachich ellen a legnagyobb ellenszenvvel viseltetnek. Bár öltözetük s nyelvük, teljesen egy típusu lázadó rokonaikéval.

A legújabb bécsi hírek örömmel töltének el. Magyarországnak győzni kell az ármány cselein. S a jövődön ezen kedves reménye lelkesít addig is, míg a szép valót elérhetnénk.

Mosonynál az aula küldötteivel találkozánk, kik Latour elfoglalt irományai közül néhány igen érdekes darabot vittek Pestre, mellyekben — mint mondák — egy igen respectált martiusi névről is furcsa dolgok foglaltatnak,

Önök azóta bizonyosan tudják, mit mi csak sejtünk, abban alkalmasint egyet értendünk, hogy bár ki legyen ts az áruló, az igazságos lakolást elengedni senkinek nem szabad. Hadd teremjenek Pest lámpáin is a Bécsiekéhez hason gyümölcsöket. —

Papirom kifogyot, s ezzel rendetlen szavaimnak sorai is, a fikának szájában nem illik czifraszó, s ezért megenged ön falusias beszédeimért.

Isten önnel.

Cserző Bencze.

Furcsán vagyunk. A közönség mit sem tud arról mi történik, mit sem arról, mi fog történni.

Ha a német falragaszgyártók néha néha nem táplálnék izetlen étkekkel az ujságéhes publicumot, éhen kellene veszni.

Mit várunk? a harc kimenetelét? mellyik harcznak? annak melly az alsó Dunán kifáraszt minden füzelmet? vagy annak, melly Bécs falai alatt vivalik? vagy annak, melly a szabadság és önkény közt folyamatban van?

Mi előre tudjuk a harc kimenetelét. A szabadság győzni fog, és a magyarnak győznie kell. És ha most, midőn Bellona még dühöng, megteszszük azt, mit a győzelem után úgy is tenni fogunk, mit tennünk okvetetlenül kell: a táborat mondhatatlanul erősítettük.

És mi az, mit a győzelem után tennünk kell, s mi ha most megteszszük, mondhatlanul lelkesítődi táborunkat?

Nem egyéb, urak mint ünnepélyes kimondása annak, hogy Magyarország kárpátoktól Adriáig egy oszthatlan független önálló, teljesen szabad, Isten után, maga ura sorsának.

A többi királyság-e vagy elnökség, monarchia vagy respublica, igen mellékes dolog. Azon könnyű lesz tulesnünk.

Csak az Istenre kérlek, ne nézzetek a bécsi országgyűlésre, ne várjátok mit fog az határozni, ne függesszék fel Magyarország sorsát a bécsi lovaglós iskola vagy lovázda határozataitól. Ez gyalázat volna, mellyet a Duna vize sem bírna lemosni.

Mi győzni fogunk az bizonyos, de seregünk lelkesedése, melly minden méltatlanság mellett sem ismer határokat, végtelenség növekedni fog, ha megtudja, hogy csakugyan szabad Magyarországért harczol.

Én ismerem táborunk lelkületét. A mi benne bátor, lelkes és elszánt az magyar is, és gyökösül republikánus, a többi szinte republikánus, csak hogy felénkebb és csak ezt várja, hogy félelem, hogy veszély nélkül kimondhassa érzelmeit.

És ha akarjátok tudni a kaszás, a villás, a fejszés népnek gondolatjárását, arról is fejőve jót állok, hogy mindenét kész feláldozni, csak tudnia kell, hogy a magyarnak semmi köze több-

hő Bécsesél, semmi köze az isten átkát magára vonta császári sással.

És ti, kik kezélen össze folynak Magyarország élet szőlői, erei s idegei ne tétovázatok, ne késsetek, ne veszjitetek egy perczet is, hanem összehíva mielőbb a képviselőket, mondassátok ki általok Magyarország egységét kárpátoktól Adriáig, és annak oszthatlanságát, függetlenségét, önállóságát és teljes szabadságát.

Zavart csinálni, hogy benne halászhasunk, nem férne meg a magyar loyaltásával. Bár gyöngyket halásznátok ki, nekünk nem kellenének, de midőn a zavar meg van, midőn a zavart testünkre csinálták, nem használni föl azt Magyarország üdvére, hallatlan kábaság, megbocsáthatlan mulasztás volna.

A bécsi országgyűlés azt teheti, mit épen semmi tud, de a magyarnak önézetén halálos seb ejtetik, ha sorsát a német sógorok határozatai nyomán intézni akarnátok, oly határozatok nyomán, melyekről a legkíméletesebben szólva azt kell mondanunk, hogy nem függetlenek oly befolyásoktól, melyek Magyarország szerencsését épen nem óhajtják.

A nagy Magyarország, melly csaknem egy labdobbantással győztes hadsereget teremtett, nincs hivatva, hogy más minden tekintetben alábvaló hajó által vonassa magát. Bármit határozon a bécsi lovászda, a pesti redoutnak, úgy illik föllépnie, hogy redoutable tekintélyt szerezzen magának bel- és külföldön.

Nincsenek együtt a tagok? Nem mesterség őket összegyűjteni. Miután az ellenség kitakarodott, miután hire jár, hogy a bécsi gyűlés elenzi seregeink előnyomulását; kardunkat ez ideig pihentetni kénytelenülvén, ágyuinknak hallgatni kellvén, szóljon tollunk, szóljon törvényhozásunk. Hadd éledjen fel az országban a hit, hogy Magyarország csakugyan lesz, pedig e napok óta lesz, s hadd nyerjen a külföld kedvet, magyar barátiról a szégyen érzete nélkül szólani.

A percz kedvezőbb nem lehet. Ha elszalasztjátok, a nemzet sorvadása lelketeken lesz. De nem! a nemzet meg fog tagadni titeket és oly kezekbe teendi sorsát, melyek jobban értették a magyar ember kézzorítását mint a tietek.

Higyétek el, hogy a legjobb erők magányba vonultak Martiusban, mikor látták, hogy más módon ugyan, de még is csak fejős tehene lesz, hazájuk kétféjű sasnak. Ezek alig várják, hogy Magyarország önállósága, teljes függetlensége ki legyen mondva: és minden, a mijök van, a hazáé. Mondjátok ki, hogy minden viszony Magyarország és a Salmothring! dynastia közt vérbe, a honfiak vérebe, az elhamvadtt falvak füstjébe, az elpusztított határok rideg éjjébe fult, és Magyarországot újra teremtették.

Barsi József.

A mult napokban egyik cikkünkben Somsich Pál ellenében egy megrovó cikket közlöttünk.

Az érdeklőtnek ismerősei némi igazolásul, hogy t. i. Somsics nem érez úgy mint azon cikkben érintve volt, e következő magány levelet küldték be hozzánk közlés végett.

Sárd, sept. 24. 1848.

Kedves Baloghom!

Ma egy hete értem Sárdra, és negyed napra reá a horvát seregnek egyik 16,000 emberből álló csapatja szinte ide érkezett, és 24-kén déltől másnap délig itt tanyázott, — erőszakosan requirált a harmadnappal előbb irt parancsában 16,800 portio kegyeret, ugyanannyi itcze bort, 8400 font húst, 330 portio szénát és zabot, 45 öl fát, 150 kocsit. — De bár ez elég lett volna!!! — nem elégedtek meg szabados járandóságokkal a veres sapkások, — kik a likai és otochanyi ezredből 10,000-en vagynak, hanem a falu csordájából 70 darabot, a sertés seregből circa 200-at, a mi juhainkból 150-et lelovöldöztek, azon kívül az erdőben levő in circa 100 öl száraz fánkat elégettek, — szőlőket leszedtek, és a karókat felpörkölték a krompli földnek felét kiszedték, a kukoricákat szinten megfelezték e felett még több házakat megis raboltak. — Főparancsnokjuk Hartlieb Feldmarschal-Lieutenant, két Brigadiros: Krieger és Ditrich van vele, — Tisztjök kevés, kik nem képesek a veres sapkások közt a rendet feltartani, — a regularis 6000 ember semmi excessust se tett, sőt azok őrizték pajtáinkat és aklainkat, még Szövetsre is küldtem egy 50 főből álló piquetet, kik az éjjen ált strázsálták pusztánkat, persze ezeket mind fizetni kellett, a főtisztek azonban illy assistentiákat készséggel adnak.

Illy keserves állapotban magam voltam Sárdon, édes atyám s anyám Kaposban mentek Lallival együtt, Latzi ebédre átjött, de estve haza ment őrizni Szörnyét, és az oda hajtott minden marháinkat, — három csatát inkább kiállók mint még egy ilyen tábor ellátását, — a mi kárunk 2400 pengőt meghalad, a polgároké szinte ennyire mehet, — de hát ha visszaverik őket, (a mit az isten adjon) mit fogunk akkor ezen rabló csoporttól szenvedni, — bizon bizon nincs nagyobb isten ostora, mint egy indisciplinalt sereg.

Ma az öreglaki posta nem érkezett meg, azért kénytelen vagyok ezen levelet a szigeti postára küldeni, talán per Pécs, Mohács, Tolna stb. elfog Pestre jutni. —

Azt is hallottuk ma, hogy Jellachich h 15 ezer emberével per Marczali, öreg Lak, Szemes Siófok elibe ért, de ott a hidat leszedve találván, Kilitinél tábort ütött, és Hartlieb seregét, ki per Toponár, Szil, Ireg, Hidvég szándékozott menni bevarja, és aztán 36,000 emberrel a csatát megpróálja, a Hardek vasasok, és János dragonyosok vele egyesültek. — Isten áldja meg.

Palid.

Király nevében?

Pest oct. 12. 1848.

Kossuth hírlapjának tegnapi, az az 88-ik számában olvasok egy, a magyar nemzeti képviselő ház határozata következtében, honunk várparancsnokaihoz szóló, a honvédi választmánytól, elnöke Kossuth Lajos polgár aláírásával ellátott, folyó hó 8-án kibocsátott rendeletet; — ezen szentesítéssel:

„király és haza nevében.“

Mi a második nevet illeti, ez előtt tédret fejejtök, mert ő mindenem, és mindenem az övé.

De az első név ellen ünnepélyesen és a leg-határozottabban protestálok.

Ugyan meddig fogunk még hadarászni evvel a zsarnok névvel e szabad országunkon?

Ugyan meddig akartok még ti, képviselők, ingadozni mind a nádszálak?

Meddig fogjátok még a haza szent nevével nem csak egy rangba tenni gyilkolója nevét hanem azt elejébe is helyezni?

Meddig szándékoztok még hozni határozatokat, és pedig honzabadítandókat, azon név alatt, mellyel rabságunk pusztítottásunk, halálítéletünk levelei hitelesítvék?

Meddig kerestek magatoknak és határozaitoknak tekintélyt és áldást azon névben, mellyben a nép millióinak utálatá és átka öszpontosul?

Ezen király neve alatt folyt és foly fajtánk vére; ezen király neve alatt pusztultattnak el falvaink; ezen király neve alatt lettek földönf utókká testvér s alládink ezerei, ezen király neve alatt határozatott el fajunk kiirtása a kamarilla és reactio tanácsában — és ti azt a nevet határozataitok szentesítéseül használni nem iszonyodtok?

Nem tudjátok, hogy, ha ezen elátkozott nevet odairjátok az ugy látszik, mint ha irótolatokat a királyontotta magyar vér folyójába mártottátok volna? És ti ezen fajtánk véretilt ázótt nevet a magyarvér javát tárgyazó határozatokba füzitek?

És ezt teszitek még october 8. táján? és october 8-án?

Szégyen gyalázat.

Még folyvást tetszik nektek nyargalódnai a félszégesség, gyerekség félelem s elhatározatlanság vesszőparipáin? most is midőn fajunk győzedelmeskedik a király és kutyái és bakói ellen?

Igy ti kételkedtek e nemzet erejében, s dicőbb jobb jövendőjében! ha pedig tik kételkedtek és ingadozók vagytok, ki fogja-e népet bátorítani és vigasztalni?

Mikép gondolhatjátok, ti félénk szívűek, hogy egy kicsapott, népek átkaival túlterhelt s méltólag földönfutóvá lett király neve több mint a ti nevetek, kik az összes néppet képviselitek, kiknek millió kar kész engedelmeskedni mihelyest felszóllítjátok!

Mit haboztok? tik vagytok az első a nép után: a nép előtt pedig senki nincs. Ha félénk szívetek talán azt sugalja; hogy vagy köztetek és a nemzet közt, vagy éppen a nemzet fölött is uralg valaki: akkor tanácsosabb leszen férfiaknak engednetek a helyt, mellyre titeket a nép bizodalma emelt.

Ti pedig honvédiválasztmány tisztelt tagjai emlékeztetek meg, miként a nemzet éppen azért tette kezeitekbe a haza összes ügyét, hogy ezt az őtzsaroltató, gyilkoltató és pusztító király ellen megvédjétek és megvédve mind jelenjét mind jövőjét egyiránt biztosítsátok.

